

michal macků

skleněné objekty / glass objects

26. 11. 2016 – 26. 1. 2017

galeriezet

Město Velká Bystřice

<< **III, 2006–2010**
skleněná geláž / glass gellage, 60 × 50 × 4 cm

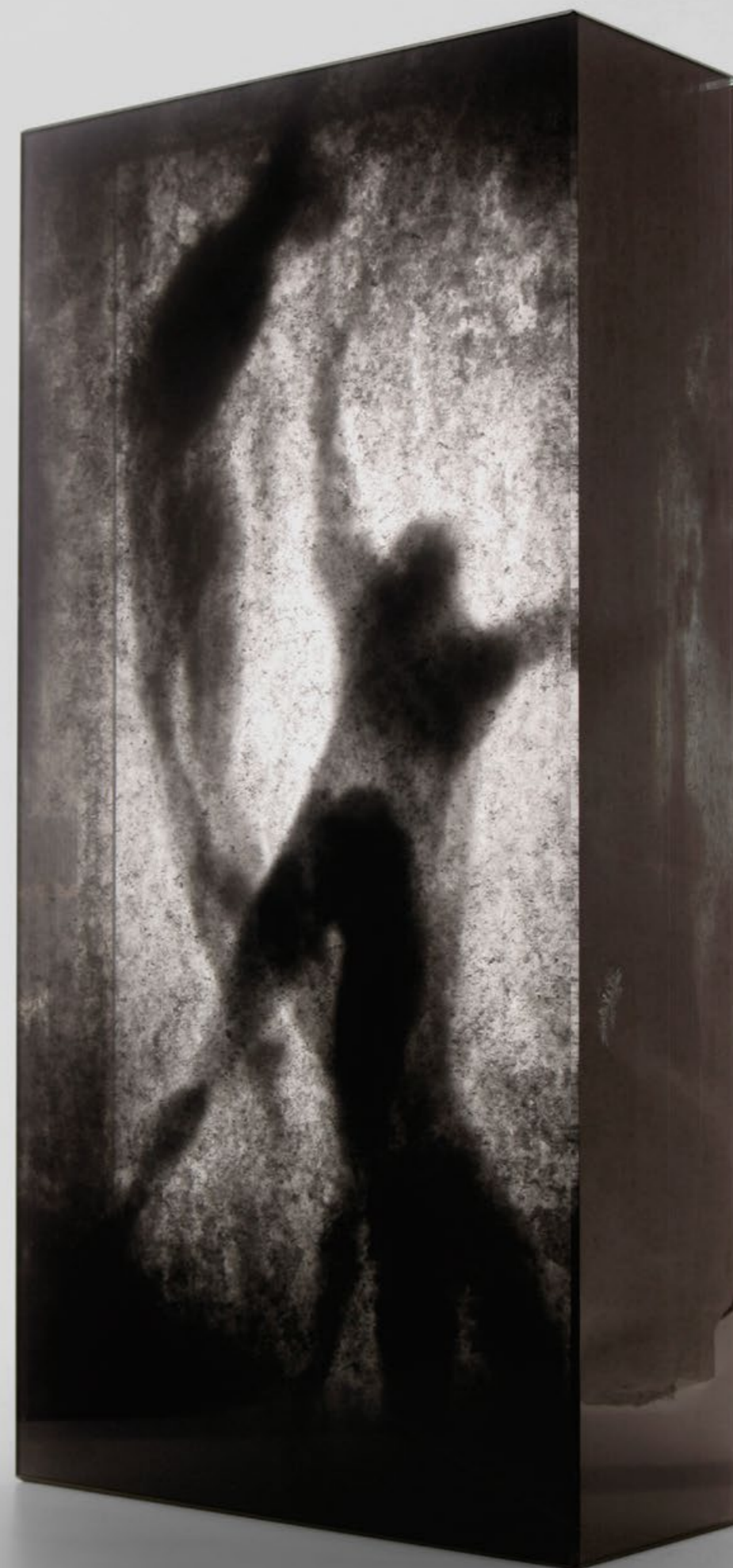

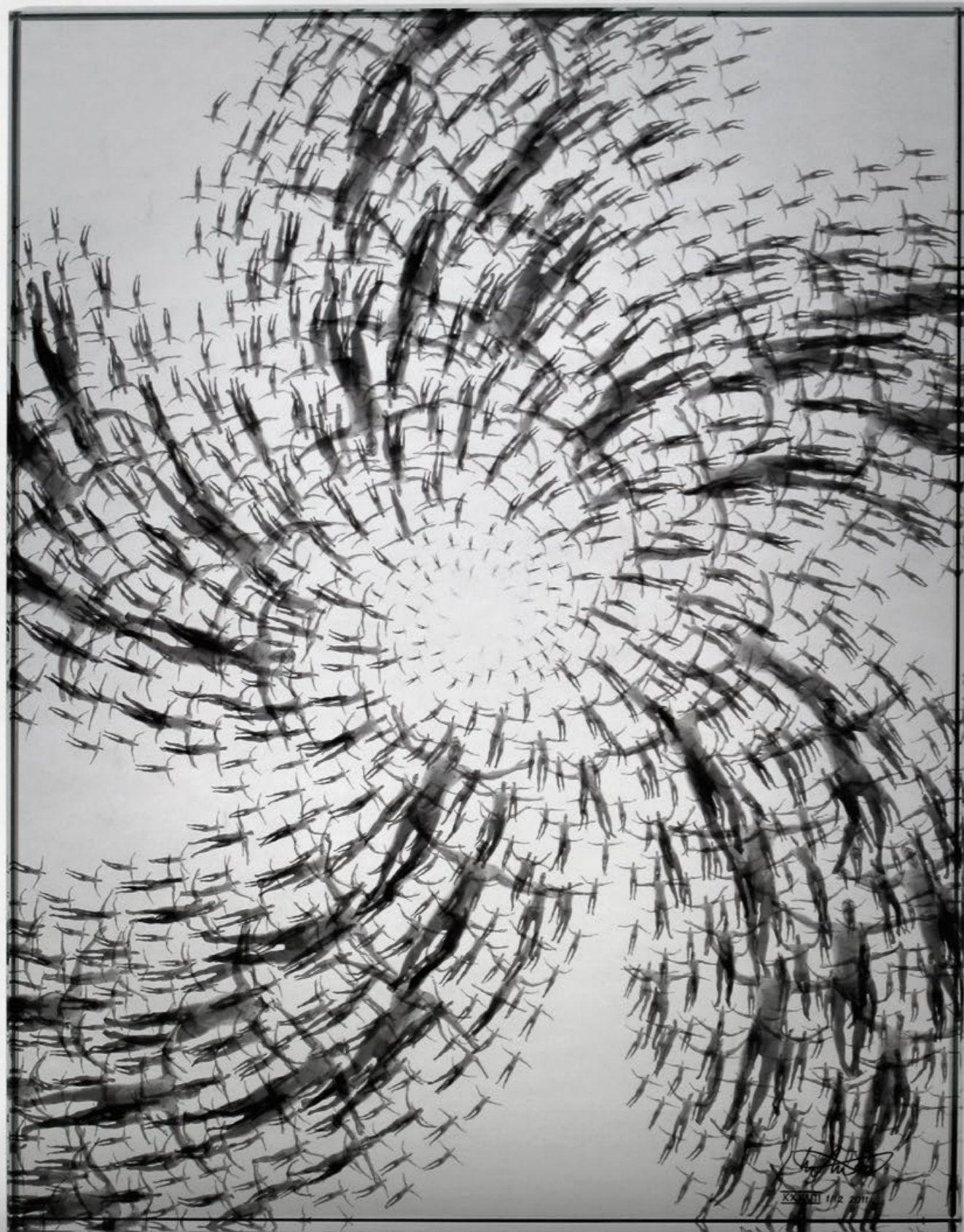
< **IX, 2006**
skleněná geláž / glass gellage, 30 × 39 × 4 cm
XXXIX, 2012
skleněná geláž / glass gellage, 58 × 48 × 5 cm

XIV, 2008–2015
skleněná geláž / glass gellage, 58 × 46 × 6 cm

XI, 2007 >
skleněná geláž / glass gellage, 50 × 24 × 10 cm

< **XXXVI**, 2011–2014
skleněná geláž / glass gellage, 45 × 58 × 6 cm

V, 2006–2016
skleněná geláž / glass gellage, 50 × 60 × 6 cm

nad vchodem do slavné delfské veštiny byl nápis: γνῶθι σεαυτὸν (*gnōthi seauton* – poznej sám sebe). v dnešním racionálním, pragmatickém světě, zdůrazňujícím rychlý úspěch, nadvládu aktuálních prožitků nad dlouhodobým a náročným procesem sebepoznávání, zní antická výzva zastarale, pateticky, až nemístně. všechno je pouze hra. život je hra, umění je hra, vztah je hra... nic nemá pevný základ, vše je tekuté. zygunt baumann mluví o tekuté modernitě, tekutých časech, tekutém životě. vše v dnešní době je jako tekutina, která se dokáže přizpůsobit vnějšímu tvaru. dílo michala macků od svých začátků (fotografické geláže), až do posledních (abstraktních) skleněných objektů je v opozici vůči těmto premisám. michal se nespokojuje se skutečností předem vytvarovanou někým jiným. prochází naskrz sféry těla a ducha, aby našel svůj vlastní tvar, svou vlastní formu a tak vytvořil svou vlastní podobu. pluje proti proudu, k pramenům, neboť ví, že s proudem pluje pouze smetí. hledá základ konstituující jak vesmír a čas, tak také jeho samého. na jedné straně se v jeho dílech zrcadlí boj o sebe (se sebou?) jako například ve fotografických gelážích objevujících se na konci osmdesátých let, v nichž doslova roztrhává svůj obraz, aby vystoupil ze sebe, paradoxně však směrem k sobě. na straně druhé, náročné hledání skrze defragmenovanou realitu jej přivádí k posvátné geometrii, zlatému řezu a klasickým kompozicím, objevujících se nejen v umění, ale především ve všem živém, počínaje vesmírnými galaxiemi a konče nenápadnou, ale o to víc úchvatnou a dokonalou nádherou struktury mušle. harmonie a matematická dokonalost proporcí a konstituující struktury se promítají do skleněných objektů, které začínají vznikat po roce 2006 a v nichž michal zúročuje své zkušenosti s geláží, karbonovým tiskem, ale taktéž svou osobní zkušenost v procesu sebepoznávání a sebeuskutečnění. na cestě k tomuto procesu michal využívá hmotu svého vlastního těla, kterou následně promítá do nadčasovosti duchovních sfér. podobně jako staří mistři (michelangelo, rodin, caravaggio, modigliani...) pochopil, že nahota není překážkou, ale naopak zdůrazněním nadčasovosti a univerzality lidské bytosti. krása těla je zrcadlem krásy lidského ducha. touto souvztažností se michal macků řadí po bok všech velkých génů umění, jejichž posláním se stala touha po kráse. michalova tvorba přesto, že má nadčasový a univerzální charakter, je především jeho osobním dialogem s božským principem. neklade si nároky na proměnu světa a všech ve světě, ale podobně jako sokrates se zapálenou svící hledal člověka na agoře, tak michal hledá a poznává sám sebe. je to poslání pro všechny? snad, ale na to už si musí odpovědět divák sám.

above the entrance to the famous oracle of delphi one found the inscription: γνῶθι σεαυτὸν (*gnōthi seauton* – know thyself). in today's highly rational, pragmatic world, putting strong emphasis on short-term success outweighs the alternatively lengthy, actual experience of self discovery giving it a seemingly ancient, outdated, pathetic tone. everything is just a game. life is a game, as well as art, and as well as relationships... nothing has a solid foundation, everything is liquid. zygunt baumann speaks of liquid modernity, liquid time, liquid life. nowadays everything is like fluid which can adapt to the external shape. michal macků's work from its beginnings (gellage photography) up to the latest (abstract) glass pieces works in opposition to this premise. michal is not content with other parties standing in front of his newly formed reality. he passes through the body sphere and spirit in order to find one's own shape, own form, thus forming one's own image. sailing upstream against the current, observing only garbage flowing the other way, he seeks a basis constituting both space and time, as with his own self. otherwise, his works reflect the struggle for himself (with himself?). as with the gellage photography appearing at the end of the eighties, this literally tears apart his image in order to secede from himself, but paradoxically towards himself too. on the other hand, we observe a consuming search through a defragmented reality leading up to a form of sacred geometry, a golden number, and a classical composition, appearing not only in art, but in all living things as well, from the cosmic galaxies ending with a subtle, but a more impressive and perfect splendor of mussel structure. harmony and perfection of mathematical proportions and constituting structures projecting into finished glass works began to appear after 2006 where michal draws on experience with gellage, carbon printing, but also his personal experience in the process of self-discovery and self-realisation. michal utilises substances from his own body along the journey to this process, which then translates into a timeless spiritual realm. like the old masters (michelangelo, rodin, caravaggio, modigliani...) he understands that nudity is not an obstacle, but rather emphasises the timelessness and universality of human beings. the beauty of the body is the mirror of the beauty of the human spirit. this correlation by michal macků is put side by side with all the great geniuses of art, whose mission has become the desire for beauty. michal's creations thus depict a timeless and universal character, especially his personal dialogue with the divine principle. he does not claim to change the world and all in the world but, like sokrates holding a lighted candle, looks for man in his agora thus looking and learning about oneself. is this a mission for all? perhaps, but the answer belongs to the viewer himself.

XXVIII, 2012
skleněná geláž / glass gellage
30 × 40 × 4 cm

soubor skleněných objektů vystavených v galeriizet je průřezem tvorbou michala macků z období po roce 2006 až po poslední, abstraktní objekty z roku 2016 (dříve nevystavované). sklo umožňuje michalovi promítnout karbonové vrstvy do tří dimenzí. tím zdůrazňuje mnohvrstevnatost reality. vše není takové, jak se na první pohled zdá. představené objekty vyzývají diváka ke vstoupení „dovnitř“, do sfér netušených, přesto neméně reálných a možná právě naopak více skutečných než realita samotná.

tvorba michala macků je jak svou formou tak svým obsahem mimořádná a domnívám se, že má v sobě moc pohnout diváka a snad i přiblížit jej k hlubšímu poznání sebe sama.

je mi ctí, že mohu tohoto výjimečného člověka a opravdového umělce nazývat svým přítelem.

this collection of glass works exhibited in galeriizet is a cross-section from michal macků created from 2006 up to the latest pieces from 2016 (formerly unshown). glass allows michal to project carbon layers in three dimensions. this highlights the multiplicity of reality. all is not quite what it seems at first glance. the pieces presented invite the viewer to enter the "inside" to realms undreamt of, yet no less real and maybe in retrospect more real than reality itself.

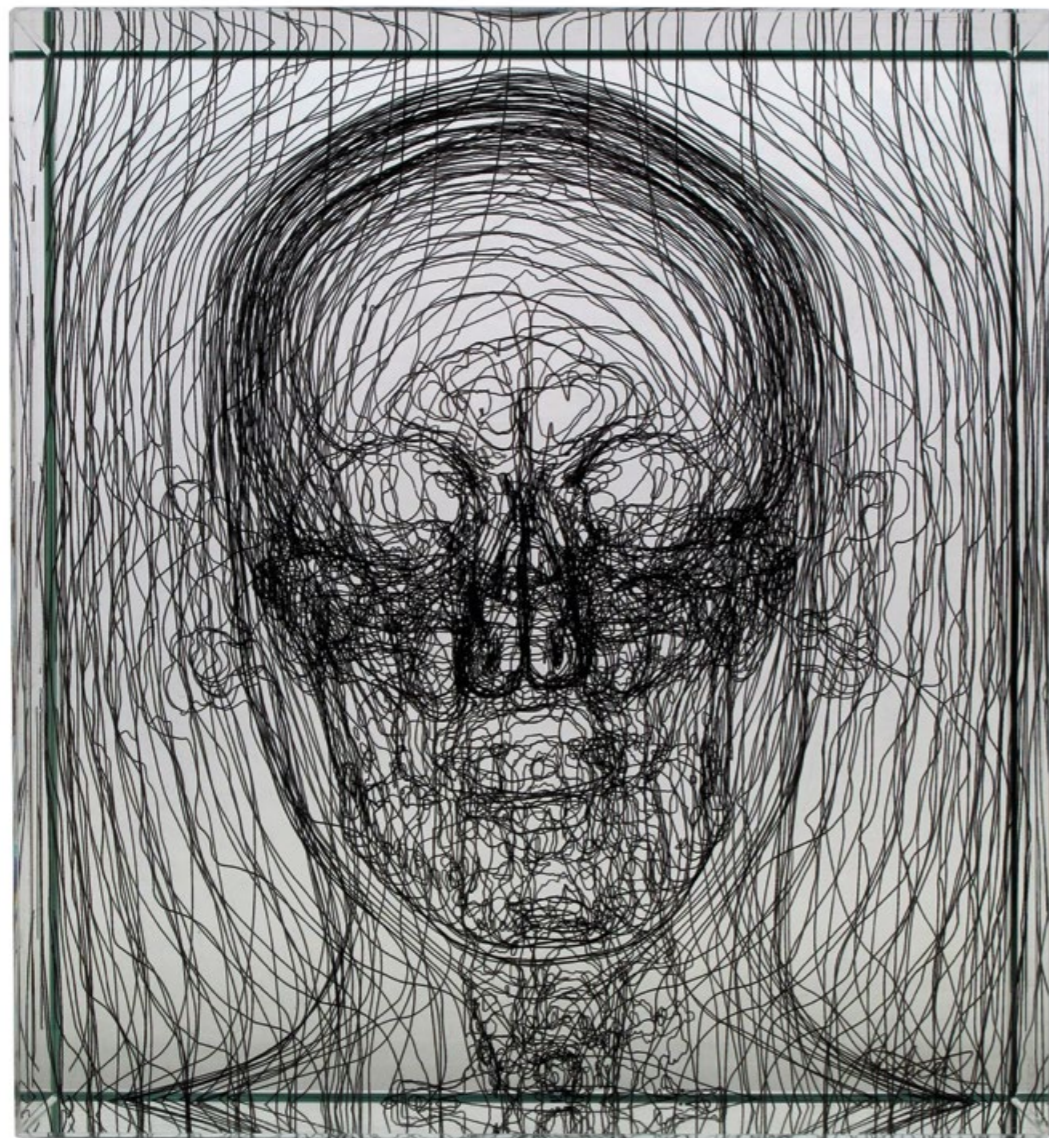
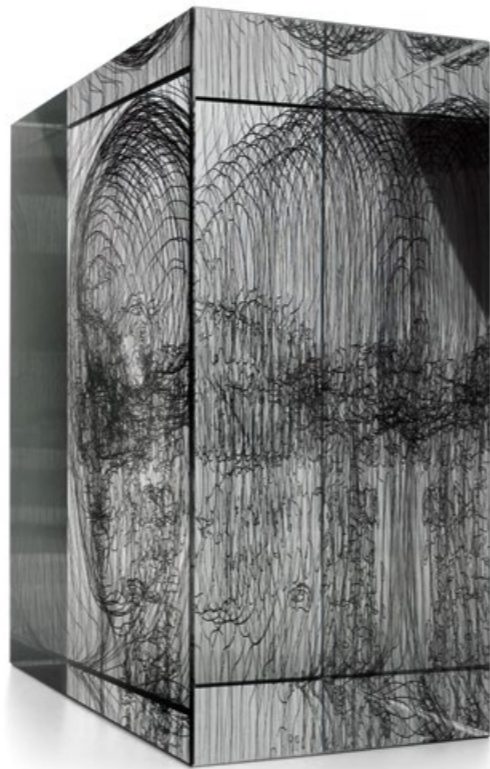
michal macků's work in both its form and content is exceptional and i believe it has the power to move the spectator and maybe even to bring it within a deeper self-knowledge.

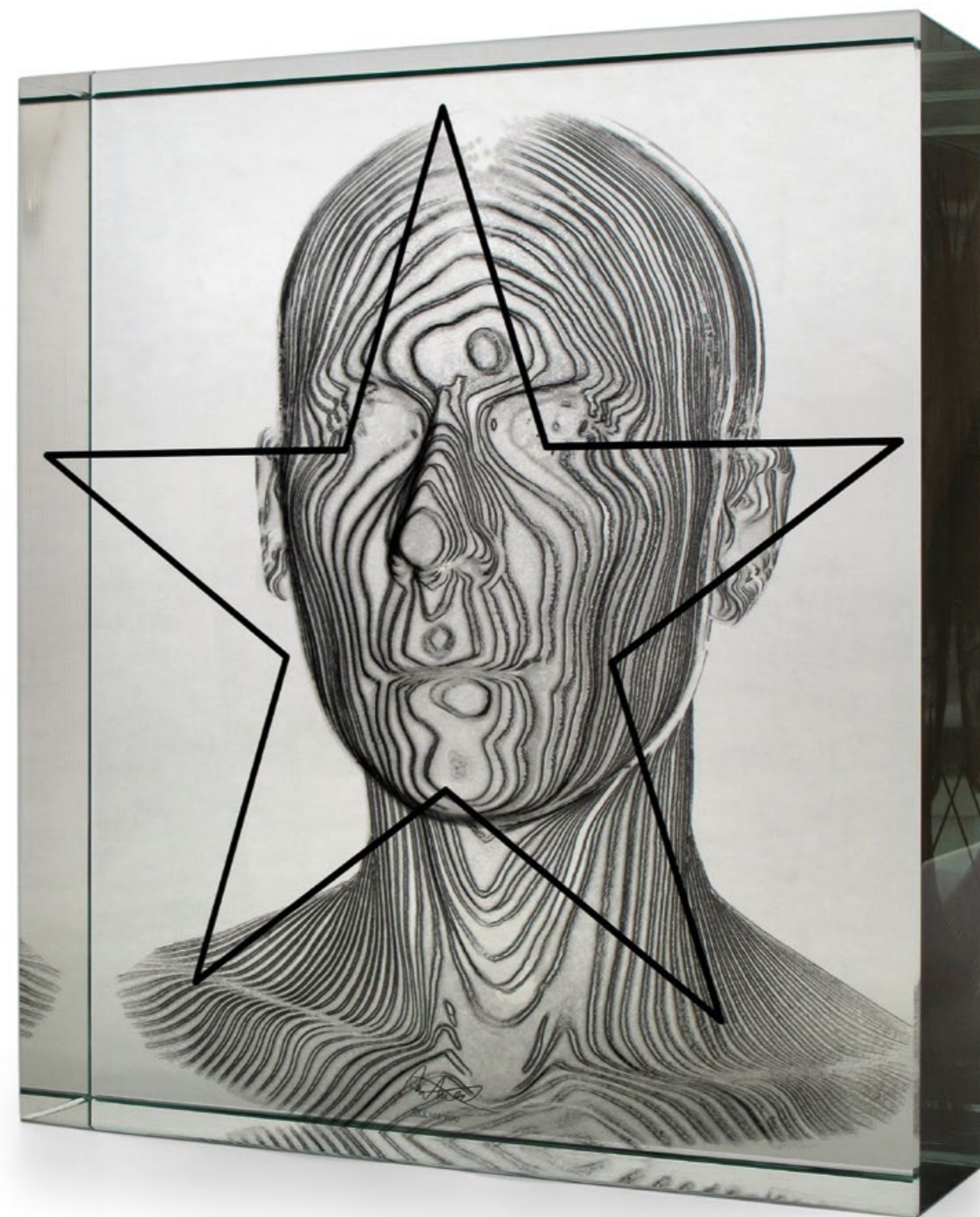
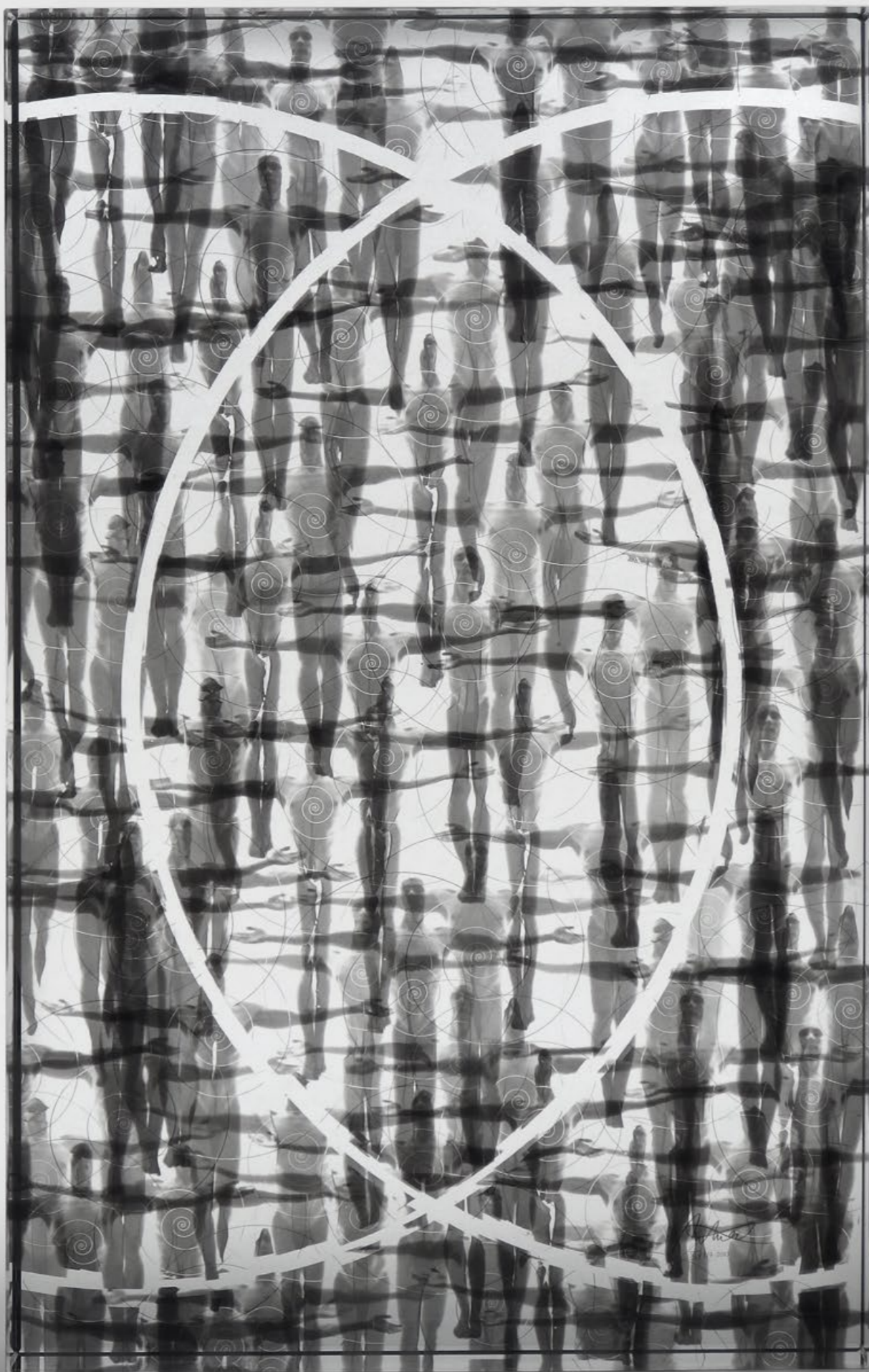
it is my honour to call this extraordinary man and true artist my friend.

jarosław sebastian pastuszak

XXXII, 2010
skleněná geláž / glass gellage, 28 × 31 × 14 cm

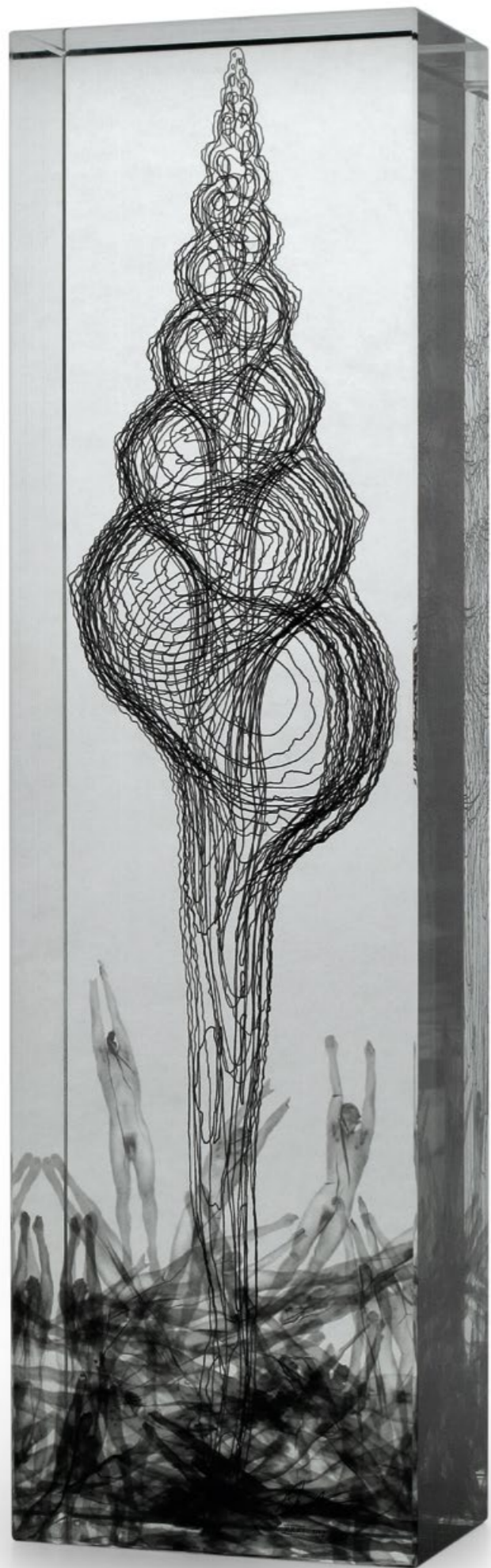
XXI, 2009 >
skleněná geláž / glass gellage, 30 × 50 × 7 cm

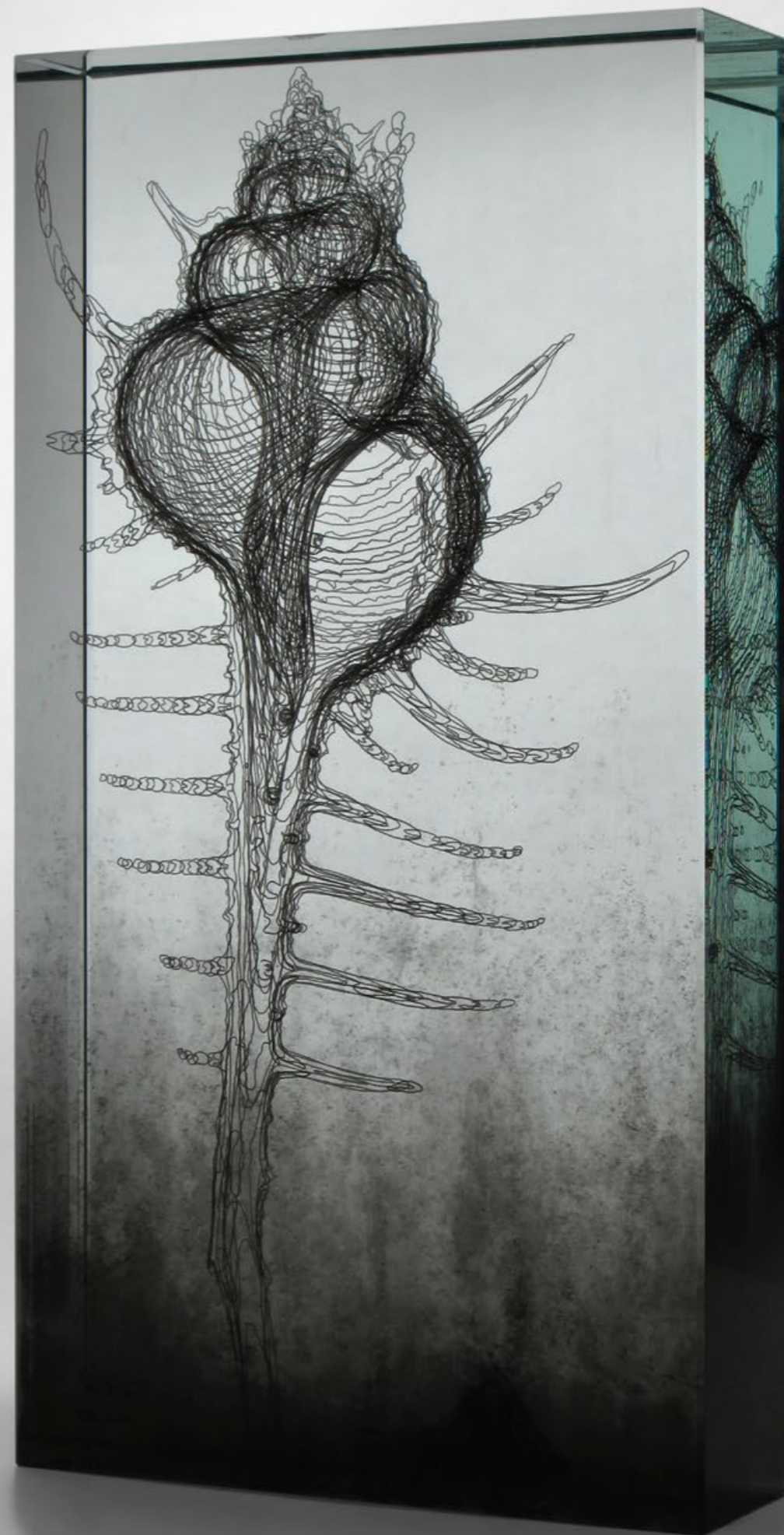
< **XLV**, 2014
skleněná geláž / glass gellage, 60 × 37 × 6 cm

XXX, 2010
skleněná geláž / glass gellage, 37 × 43 × 10 cm

XXXI, 2016
skleněná geláž / glass gellage, 30 × 120 × 10 cm

XXXIV, 2011–2015 >
skleněná geláž / glass gellage, 29 × 55 × 10 cm

Michal Macků

narozen 17. dubna 1963 v Bruntále v Československu. v roce 1985 absolvoval technologickou fakultu vysokého učení technického v Brně (VUT) a v roce 1989 dokončil institut umělecké fotografie v Praze. v roce 1989 vytvořil svou vlastní fotografickou techniku, kterou pojmenoval *geláž*. od roku 1992 žije jako umělec na volné noze.

born on April 17, 1963, in Bruntal, Czechoslovakia. in 1985 graduated from the technological faculty of the polytechnic institute in Brno. in 1989 graduated from the institute of art photography in Prague. in 1989 created his own photographic technique, called *gellage*. since 1992 he lives as a freelance artist.

vybrané výstavy / selection of exhibitions

- 1990 robert koch gallery, san francisco, usa
- 1991 fotografisk galleri, copenhagen, denmark
- 1995 photogalerie bild, aarau, switzerland
- 1996 gallery st. gervais, geneva, switzerland
galleri karneval, albrunna, sweden
photography gallery, perth, australia
- 1999 in focus galerie am dom, köln, germany
galerie pennings, eindhoven, the netherlands
- 2000 john stevenson gallery, new york, usa
- 2001 fotogaleria teatro san martin, buenos aires, argentina
estudio lisenberg, buenos aires, argentina
- 2002 galeria omar alonzo, puerto vallarta, mexico
- 2004 dylan thomas centre, swansea, uk
aberystwyth art college, aberystwyth, uk
john stevenson gallery, new york, usa
in focus galerie am dom, köln, germany
- 2005 gallery "pf", poznaň, poland
galerie palais breuner, vien, austria
czech centre, münchen, germany
- 2006 galerie art affair, regensburg, germany
photo event, turnhout, belgium
ottoman mint complex, ifsak, istanbul, turkey
- 2007 galery na soljanke, moscow, russia
bilder vom menschen, in focus galerie, köln, germany
over the photo, galleria paciarte contemporanea, brescia, italy
bielske centrum kultury, foto art festival, bielsko-biala, poland
- 2008 galerie david guiraud, paris, france
- 2009 galerie art-st-urban, st.urban, switzerland
wei-ling gallery, kuala lumpur, malaysia
michal macku – glass photo, galleria paciarte contemporanea, brescia, italy
- 2011 karin weber gallery, hong kong
- 2012 wei-ling gallery, kuala lumpur, malaysia
- 2013 michal macků – 3d photography, paci contemporary, brescia, italy
- 2014 michal macků – gelages, verres, carbones, czech centre in paris
and galerie david guiraud, paris, france

kontakt

mail@michal-macku.eu

www.michal-macku.eu

galeriezet

zámecké náměstí 775
783 53 velká bystřice
tel.: +420 774 818 153
galeriezet@velkabystrice.cz
www.galeriezet.cz

—
michal macků – skleněné objekty / glass objects | 26. 11. 2016 – 26. 1. 2017
kurátor výstavy: jarosław sebastian pastuszak | grafický design: petr šmalec
vydalo: město velká bystřice, 2016